

Vijf vrije vragen aan: Mark Siep

Plukkebol Kinderopvang in Delft is een echte familieonderneming. Mark Siep (43) en zijn partner Rob Vullings hebben het bedrijf overgenomen van Marks ouders en tante. Het bestaat nu 30 jaar, telt 3 locaties, 70 medewerkers en 500 kinderen, maar de visie van moeder Anja Siep en tante Maria Arsenie is overeind gebleven.

Biedt een familiebedrijf voordelen?

'Ik ken niet anders. Ik deed al jong vakantiewerk bij Plukkebol, maar dacht na mijn SPH-opleiding: ik ga niet die suffe kinderopvang in met al dat getuttel. Ik werkte liever met probleemjongeren. Na een tijdje kwam ik daarvan terug. In de jeugdhulpverlening was nooit geld genoeg, ik wilde meer doen, had het gevoel dat ik tekortschoot. Ik werkte een tijdje bij De Kindertelefoon, maar zo rond mijn dertigste ging het kriebelen. Ik wilde de wereld zelf vormgeven, aan de knoppen draaien. Ik kwam in 2004 in dienst bij Plukkebol en nam het vier jaar later samen met Rob over.'

Hoe scheiden jullie werk en privé?

'Niet. Maar ik vind dat niet erg, want Plukkebol voelt niet als werk. Je bent er altijd mee bezig, maar op een positieve manier. Soms krijgen we op vakantie inspiratie voor de inrichting of praten we tijdens een mooie natuurwandeling over de visie voor de komende jaren, maar we bespreken niet medewerker X of Y.'

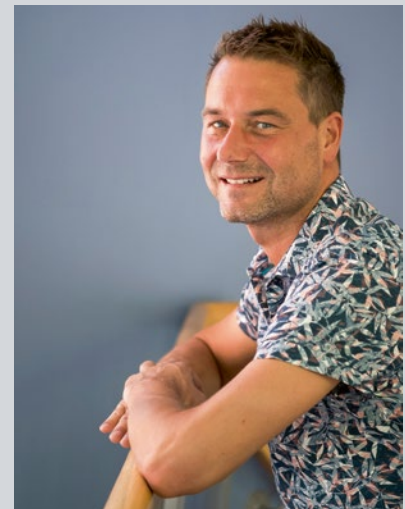
Wat heb je veranderd aan Plukkebol?

'De visie is gebleven. Mijn ouders en tante wilden kinderopvang zoals zij die graag zagen voor hun eigen kinderen. Veel aandacht en veel ruimte voor kinderen om zich te ontwikkelen. We hebben wel het personeels-

beleid verbeterd. Veel medewerkers hadden niet eens een contract. Rob heeft Hoge Hotelschool gedaan; die heeft *hospitality* ingebracht. Je wordt bij ons professioneel onthaald, we werken aan klantenbinding, houden events voor ouders, zoals opvoedtrainingen. De 'Muziek op schoot'-training geven we bijvoorbeeld op zaterdag aan ouders, zodat zij ook thuis liedjes kunnen zingen met hun kind. We willen die twee werelden, opvang en thuis, verbinden.'

De Wet IKK is een hot item, vooral de baby-bkr. Een probleem voor Plukkebol?

'De IKK is een goede zaak, maar mijn kritiek is dat de regels vanuit wanstrouwen zijn geformuleerd. Het gaat er vooral om dat het makkelijk toetsbaar is, maar sluit totaal niet aan bij de pedagogische praktijk. Die is elke dag anders en je moet soepel kunnen inspelen op het individuele kind en de ouders. Meebewegen in plaats van met een stopwatch en telraam je bedrijf voeren. Wij hebben nu al vaak drie leidsters per babygroep, maar als de meeste baby's slapen, zitten er drie volwassenen met drie wakkere kinderen. Dan kan er beter iemand op de peutergroep bijspringen. Ik was laatst in overtreding. Een paar dreumesen mochten wennen op de peutergroep. Het ging zo goed, dat we hen daar de hele dag lieten. Dat mocht niet van de GGD.'

Mijn mening: kijk op locatie-niveau wat nodig is en laat de pm'ers beoordelen wat verantwoord is. Dan kan je nog steeds controleerbaar per locatie aan de totale bkr voldoen.'

Advies aan collega's?

'Vaar je eigen koers. Wij zijn er nooit mee bezig of iets verkoopt of niet. We hebben tijdens de crisis ook nooit toegegeven aan meer flexibiliteit. We willen gewoon goede kinderopvang. En zeur niet. Ik vermijd managersevents, omdat ik zo moe word van collega's die klagen over GGD-inspecties. We hebben allemaal belang bij kwaliteit en een gelijk speelveld. Die inspecties zijn niet ideaal, *get over it*. Die slachtofferhouding. Als je er zo'n moeite mee hebt, doe dan iets constructiefs. Meld zaken, begin een rechtszaak, maar blijf niet piepen.'

